

OSTATNIE WIADOMOSTY

KRAKOWSKIE

10
GROSZY
Rok III

Kraków wtorek 3 września 1938

10
GROSZY
Nr. 274

Ćwierć miljarda złotych Pożyczki Narodowej

Wywiad z komisarzem generalnym Pożyczki — min. St. Starzyńskim

Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej p. minister Stefan Starzyński udzielił przedstawicielom prasy następującego wywiadu:

— Jaki jest podział dotychczas subskrybowanej sumy?
— Jestem zapytywany przez wszystkich o podział dotychczas subskrybowanej sumy — mówi min. Starzyński. — Mogę niestety na to pytanie odpowiedzieć tylko częściowo:

Z sumy 236 milj. złotych, jaką subskrybowano do soboty, na funkcjonariuszów państwowych, zarówno cywilnych jak i wojskowych, wypada około 72 milj. zł. t. j. ponad 30 proc.

Nie mam dotychczas podsumowania deklaracji zbiorowych od samorządu i życia gospodarczego, a ono łącznie z funkcjonariuszami państwowymi wykazałoby udział świata pracy.

Gdy uzyskam te liczby, będę mógł przeprowadzić ten podział.

— A czy na podstawie informacji częściowych, nie może Pan Minister określić udziału przemysłu?

— Częściowo oczywiście, że mogę. Centralny Zw. Przemysłu Polskiego pierwszy zwrócił się do mnie z propozycją ustalenia minimalnych norm dla siebie dopiero w ślad za nim poszły inne dziedziny życia. Centralny Związek zrzesza 76 organizacji, które podpisały znaną odezwę tego związku i ustalone minimalne normy.

Centr. Zw. Przemysłu Polsk. ogłosił w sobotę 12-ą listę subskrypcji przemysłu, wykazując już ponad 33 milj. złotych od firm i około 16 milj. złotych od władz i pracowników.

Mogę ten obraz uzupełnić z innymi danymi, n. p. mam już dane

o przemyśle węglowym, hutniczym i naftowym. Przemysł węglowy bierze udział w subskrypcji w sumie 7 milionów 200 tys. złotych, hutniczy 2 miliony 350 tys. zł. naftowy 12 milionów 600 tys.

zł. razem przemysł wydobywczy 12 milionów 150 tys. złotych. Jest to kwota bardzo poważna.

Muszę podkreślić, że te gałęzie przemysłu subskrybowały wedle norm ustalonych przez Centralny

Związek już w dniu 28. b. m. przez to spełniły formalnie swój udział w pożyczce podniosły do tychczasowe normy: przemysł węglowy o 60 proc., hutniczy o 25 proc., a naftowy o 40 proc.

Może to być stawiane innym jako przykład godny naśladowania.

— Jak Pan Minister zapatruje się na odwrotną stronę Pożyczki to jest wycofanie znacznej ilości pieniędzy z obiegu związane z tak dużym powodzeniem subskrypcji?

— Jest to zagadnienie, b. poważne. W tej chwili jednak uważam, że przedwcześnie jest o nim mówić. Dopiero kilka dni po zamknięciu subskrypcji i ustaleniu cyfr ogólnych jak również po ustaleniu spłat jednorazowych z bonifikatą — a takich jest sporo, można będzie ustalić pogląd na tę sprawę. Mogę też zapewnić państwa, że zagadnienie to nie będzie zapomniane i znajdzie wyraz w decyzjach rządu.

20 kilometrów nad ziemią

Co mówią lotnicy sowieccy o swej podróży podniebnej?

Stratostat Z. S. R. R., który, jak donosiliśmy zdobył nowy rekord wznosząc się na wysokość blisko 20 klm, wylądował po 8 godz. 20 min. lotu o godz. 17-ej czasu moskiewskiego w pobliżu miasta Kołomna (120 klm. na południowy-wschód od Moskwy).

Po wylądowaniu lotnicy oświadczyli, że lot odbył się w świetnych warunkach atmosferycznych i że poczynili wiele cennych spostrzeżeń i badań naukowych. Stratostat osiągnął maksymalną wysokość 19,300 mtr. Dokładne wyliczenia co do wysokości

ści zostaną podane po zbadaniu zapieczętowanego barografu przez komisję państwową, która wyjechała do Kołomny.

Stratostatem pilotował dowódca ekspedycji Prokofjew. Birnbaum obsługiwał aparat radiowy, zaś inż. Godunow sprawował nadzór techniczny. Lotnicy uskarżali się jedynie na gorąco wewnątrz gondoli przy atmosferze zewnętrznej — 67 stopni Celsjusza i ciśnieniu 55 mm. wobec 760 mm. na powierzchni ziemi.

Najtrudniejszym momentem lotu było lądowanie, przyczem str

ostat omal nie wpadł do rzeki Moskwy. W ostatniej chwili wyrzucono resztę balastu i wylądowano na nadbrzeżnej łące. Miejscowa ludność powitała lotników z niezwykłym entuzjazmem. Lotnicy czują się świetnie.

W niedzielę zamierza startować do stratostasy balon, ufundowany staraniem organizacji Osso awlachim, z załogą: inżynierowie Fiedosiejenko i Wasienko oraz profesor leningradzkiego instytutu fizyczno-technicznego Usyskin.

Maszyna piekielna pod szynami kolejowymi

Bułgarscy teroryści w Jugosławii

BIAŁOGRÓD. (P.A.T.). Agencja Avala podaje, iż grupa 15-tu komitadżów bułgarskich podłożyła maszynę piekielną w Dzewdelidza, której eksplozja zabiła 2 osoby a ciężko zraniała 5.

Grupa ta spotkała wczoraj w okolicy Dzewdelidza włościanina jugosłowiańskiego, którego zmuszono by służył za przewodni

ka. Komitadżo, prowadzeni przez włościanina umieścili pod szynami linii kolejowej Udovo — Dzevelidza maszynę piekielną. Spostrzeżeni przez straż kolejową, która zaczęła ich ostrzeliwać, rzucili się do ucieczki, przeprawiając się na drugą stronę rzeki Vardar.

We wsi Stojkovo natknęli się na patrol lokalnej milicji. W star

ciu z włościanami i milicją zginął przywódca bandy, niejaki Mandalow, przy którym znaleziono broń i większą ilość amunicji. Maszynę piekielną, umieszczoną pod torami kolejowymi, zdemontowano. Znaleziono na niej napis: Sofia, ulica św. Cyryla i Metodego 42. Dochodzenie stwierdziło, że komitadże przekroczyli granicę jugosłowiańską z Grecji.

Dziennikarze niemieccy opuścili już Sowiety

Ostateczne zerwanie stosunków prasowych między Moskwą a Berlinem

MOSKWA. (P.A.T.). W sobotę pociągami wieczornymi wyjechali do Berlina przez Warszawę wydalen z Z. S. R. R. dziennikarze niemieccy: korespondent „Koelnische Ztg.“ — Just, „Lokal Anzeiger“ — Goerbing, „Berliner Tageblatt“ — Herrstadt, odprowadzeni na dworcu przez przedstawicieli ambasady nie-

mieckiej i grono kolegów korespondentów zagranicznych.

Jednocześnie donoszą, że berliński korespondent agencji so-

wieckiej Tass redaktor Bezpawłow, korespondentka „Izwestij“ Keith i redaktor „Prawdy“ Czerniak opuścili w sobotę Niemcy.

Ceny rosną prędzej, niż płace

Kłopoty gospodarcze Ameryki wzmagają się z dnia na dzień

LONDYN (PAT). — Prasa angielska w korespondencji z Nowego Jorku omawia trudności, na jakie napotyka prezydent Roosevelt w wykonaniu swego planu odbudowy gospodarczej. Trudności te zmuszają Roosevelta do przeprowadzenia zasadniczych zmian w obecnym planie odbudowy.

Dotychczas główną przeszkodą jest okoliczność, że reorganizacja przemysłu na podstawie kodeksu pracy postępowała w znacznie szybszym tem-

pie, niż program w dziedzinie rolnictwa i robót publicznych. Dalsza trudność polega na tem, że wzrost cen znacznie przewyższa wyższe płace. Wprawdzie zatrudnienie wzrosło, należy to jednak przypisać poprawie koniunktury gospodarczej na całym świecie, a nie wysiłkom Roosevelta.

W większości gałęzi przemysłu kodeksy pracy zezwalają faktycznie na większą ilość godzin pracy, niż to było przed wprowadzeniem kodeksu, a zwy-

żka płac jest nieznaczna i to tylko w kategoriach najgorzej płatnych robotników. Rezultatem tego stanu rzeczy jest duże niezadowolenie, zwłaszcza wśród farmerów, gdyż ceny nabywanych przez nich towarów rosną znacznie szybciej, niż ceny sprzedawanych przez nich produktów rolniczych.

Objawem niezadowolenia są liczne wypadki strajków. Zaczodzą nawet poważne obawy, że jesień przyniesie strajk konsumentów i nowe załamania sta-

Kraków ku czci Marsz. Piłsudskiego

Dn. 3 października odbędzie się w Krakowie nadzwyczajne uroczyste posiedzenie z udziałem przedstawicieli władz i zaproszonych gości, celem nadania marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu obywatelstwa honorowego oraz nazwania ulicy Wojskiej ulicą Marszałka Piłsudskiego.

Putkownik-emigrant rosyjski

z zazdrości zamordował żonę i teściową

WIEDEŃ. (P.A.T.). Dzienniki wiedeńskie donoszą ze Skoplje o aresztowaniu emigranta rosyjskiego p. Potjechina za zamordowanie swej żony, Katarzyny i teściowej Olgi Kozłowskiej.

Obie kobiety zniknęły z końcem r. 1931. Potjechin oświadczył wówczas władzom policyj-

nym, że żona i teściowa wyjechały zagranicę.

Wczoraj nagle p. Potjechin przyznał się do zbrodni, której motywem była zazdrość. Potjechin zastrzelił najpierw swą żonę, a następnie teściową. Zwłoki obu kobiet zakopał w ogrodzie.

RADJO

ROZGLOSNIA WARSZAWSKA
7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Płyty. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Płyty. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.30 Przegląd Prasy. 11.50 Wiadomości bieżące. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Płyty. 12.30 Dziennik południowy. 12.35 Płyty. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Przegląd komunikacyjny. 15.45 Chwilka lotnicza i przeciwgazowa. 15.55 Transmisja ze Lwowa, koncertu muzyki lekkiej. 16.40 Lekcja języka francuskiego. 16.55 Koncert solistów. 17.50 „Skrzynka pocztowa rolnicza”. 18.00 Odczyt. 18.20 Audycja żołnierska. 18.45 Płyty. 19.05 „Rozmaitości”. 19.45 Dziennik wieczorny. 20.00 Wieczór poświęcony twórczości Adama Wieniawskiego. 20.40 Odczyt. 20. D. c. wieczoru pośw. twórczości Adama Wieniawskiego. 22.25 Wiadomości sportowe. 22.35 Muzyka taneczna. 23.00 Komunikaty. 23.05 Muzyka taneczna.

Sensacyjne zeznania świadków w procesie o zamordowanie pośła Hołówki

Wczorajsza rozprawa rozpoczęła się o godz. 11-ej. Pierwszy zeznawał radca lwachow. Świadek do 1 maja 1932 pełnił funkcję zastępcy naczelnika wydziału bezpieczeństwa i referenta spraw ukraińskich we lwowskim urzędzie wojewódzkim.

W sierpniu 1931 roku świadek był na urlopie w Rabce. 31 sierpnia otrzymał telegram, wzywający go do natychmiastowego powrotu do Lwowa. Tu dowiedział się o zabójstwie s. p. Hołówki. Doszedł wówczas do przekonania, na zasadzie rozumowania, że sprawca wyszedł z UON.

Przewodniczący: Jakże motywowały pana do wyprowadzenia takiego przypuszczenia?

Świadek: S. p. Hołówka zajmował się gorąco zagadnieniami ukraińskimi. Poza tem był uczestnikiem kon-

rencji między ukraińską reprezentacją parlamentarną a BBWR. W roku 1930 w prasie ukraińskiej ukazał się szereg informacji, z których można było wywnioskować, że wśród niektórych przedstawicieli politycznego świata ukraińskiego nurtuje myśl ugodowy. UON miała więc rozpocząć akcję celem pogłębienia przepaści między Polakami a Ukraińcami. Śmierć Hołówki mogła tę przepaść pogłębić. W śmierci tej zainteresowana była UON.

Następnie świadek na zapytanie przewodniczącego podaje szczegóły, dotyczące stosunków z Baranowskim.

Kiedyś Baranowski zjawił się u świadka bardzo zdenerwowany i oświadczył: „Wiecej z komisarzem Czechowskim pracować nie będę”. Skarżył się dalej, że kom. Czechowski nie płaci na czas honorariów, a następnie, że go dekonspiruje. Na zlecenie naczelnika kierownictwa nad Baranowskim ob-

jął oddać radca lwachow.

W toku dalszych zeznań radcy lwachowa przewodniczący zadaje pytania w związku z informacjami, jakie dostarczał Baranowski o sprawcach zamachu na s. p. pośła Hołówkę. Świadek zeznaje, że w sprawie tej otrzymał od komisarza Czechowskiego dwa meldunki, w których przedstawione były informacje, otrzymane od Baranowskiego. Wskazał on, że organizatorem zamachu jest Kossak, a wykonawcami Hnatow, Bujła i inni.

O godz. 15-ej zakończyło się badanie świadka lwachowa. Był to jedyny dotychczas świadek, który o Baranowskim, jako o konfidencie, wydał dodatnią opinię.

Następnie przystąpiono do badania świadka Sochańskiego, obecnego wicewojewody lwowskiego.

Świadek zeznaje, że zachowanie się Baranowskiego od początku wydało mu się wysoce podejrzane. Jeszcze przed zabójstwem Czechowskiego Baranowski oświadczył świadkowi wyraźnie, że może na jego życzenie sprzątać każdego, co miało być dowodem jego oddania się służbie.

W dalszym ciągu świadek ten opowiada o tem, jak wezwał do siebie kom. Czechowskiego i zrobił mu zarzut, że nie wypłacał regularnie pieniądze Baranowskiemu i dekonspirował go. Czechowski prosił aby go nie przebiegał ze Lwowa.

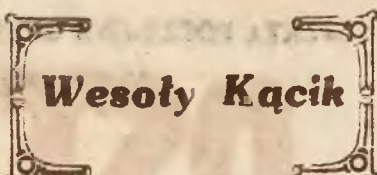
Tego dnia, gdy zostało podpisane przeniesienie ze Lwowa, padł on zamordowany.

Na tem rozprawę zakończono o godzinie 18-ej.

RADJOWY KONCERT SOLISTÓW

Dziś o godz. 16.55 wystąpią w studjo rozgłośni warszawskiej: doskonały skrzypek lwowski, Henryk Czaplinski oraz ceniona mezzosopranistka, Wanda Roessler - Stokowska. Program składa się z drobnych utworów skrzypcowych i pieśni.

Pamiętajcie o bezrobotnych

LEGENDA

Każda nazwa wsi jak np. „Psia Wólka”, „Mysie Kiszki” i t. d. ma swoje uzasadnienie w przeszłości. Krają na ten temat legendy z pokolenia na pokolenie. Jedną taką legendą o wsi „Ośla Wola”, słyszałem niedawno i przytaczam ją tu w całości.

Mieszkańcy tej wsi słyneli ze swego lenistwa. Młode pokolenie nielepsze było od ojców, to też miejscowy nauczyciel, Dziobatek, był w rozpacz. Jego pupile nie absolutnie nie chcieli robić.

Pewnego wieczora zaczął go jakiś starzec.

— Jestem czarnoksiężnikiem. Żeby ukarać twych uczniów, dam ci moc zamieniania ludzi w osły... Będziesz mógł również przywrócić im kształt ludzki, jeżeli się na to zgodzą.

I nazajutrz — stało się.

— Stańcie się osłami! — zaklął rozniewany pedagog, gdy tego dnia uczniowie znów nie chcieli robić.

I z ławek zamiast uczniów biegło stado młodych osłów.

— Stać! — wrzasnął przerażony Dziobatek. — Zamienie was zpowrotem w ludzi!

— Nie chcemy! — zarząły osły. — Osły nie chodzą do szkoły, nie myją szyi, mogą się tarzać w błocie!

Gdy się we wsi dowiedziano o wypadku w szkole, wszyscy mieszkańcy zebrali się pod szkołą. Dziobatek poczuł, że źle!..

— Stańcie się osłami — krzyknął przerażony.

I wszyscy mieszkańcy wsi zamienili się w osły.

— Co ja narobiłem? — jęknął.

— Kto z was chce zpowrotem zostać człowiekiem? Przedzej!

Ale chętni się nie znaleźli.

— Osły mogą ryczeć, jak im się coś nie podoba, mogą kopać, nie martwią się. Nie chcemy być ludźmi!

— Oślica nie może zostać starą panną — rżały młode oślice.

I biedny nauczyciel został jedynym człowiekiem we wsi. Ale nazajutrz wpadł na pomysł. Wywiesił duży plakat: „Potrzebne skóry osły na bębny wojskowe”.

Zawołał do siebie sklepikarza i powiedział mu:

— Zamienie cię w człowieka. Tylko ciebie. Sprzedamy wszystkie osły. Zbijemy forsz.

Sklepikarz się przedko zgodził.

Nauczyciel zmienił go w człowieka, a potem pokoleń powtarzał to samo każdemu osłowi.

I nazajutrz wszystkie osły wróciły do dawnej postaci. Spostrzegł, że nauczyciel ich nabrał i wypędził go ze wsi.

— Poco przywróciłem im postać ludzką? — jęczał pedagog. — postąpiłem jak osioł! Niechże się stanę osłem!

I zmienił się w osła. Podobno we wsi „Ośla Wola” dotychczas jest bęben zrobiony z jego skóry.

Napoleon Sadzi.

Drożyński i Kujawski za kratami więzienia

W okresie powojennym wzmożła się liczba spraw życiowych, załatwianych z rewolwerem w ręku. Brak posady... redukcja... troszkę silniejsze słowo i w konsekwencji strzały, jako „najlepsze” wyjście z sytuacji.

Do tych przykrych wypadków należy popełniony przez Tadeusza Kujawskiego, młodego studenta mord na osobie naczelnika wydziału w Magistracie warszawskim.

Sąd doraźny skazał Kujawskiego na bezterminowe więzienie i oddał wszelki słuch o smutnym aktorze tragedii na Ratuszu zaginął.

Co porabia za kratami człowiek, który miał odwagę strzelać rozwikłać trudności dzisiejszego życia?

Kujawski, tylko dzięki chorobie płucnej (początki gruźlicy)

uniknął Św. Krzyża. Przeniesiony został po rozprawie do więzienia w Białymstoku, gdzie istnieje wzorowy szpital dla gruźlików.

Stan zdrowia, podnoszony wielokrotnie w czasie przewodu sądowego, nie okazał się w rzeczywistości tak rozpaczliwy.

Dziś, po przeszło rocznym pobycie w Białymstoku — Kujawski nie potrzebuje już zabiegów szpitalnych. Przebywa on w celi pojedynczej, gdyż kłótlwy charakter i nieumiejętność współpracy z więźniami, wyrażająca się nawet w bójkach, nie pozwala na umieszczenie go w celi wspólnej.

Kujawski przypomina w więzieniu Drożyńskiego z czasów jego pobytu w Mokotowie. Zawsze napuszony, okazujący współtowarzyszom niedoli więziennej

swą wyższość — potrafił wulgarnymi słowami zwymyślać opornującego mu więźnia.

Administracja i lekarz usprawiedliwiają tę nadwrażliwość bezterminowym wyrokiem. To też Kujawski korzysta z całego szeregu ulg, prenumeruje pisma, chodzi w własnym ubraniu itp.

Troskliwą opieką otacza go siostra, przesyłając drobne kwoty, które idą na rozrywki kulturalne i dodatkową żywność.

Pod względem psychiki i stosunku do świata Kujawski stoi na jednym poziomie z Drożyńskim, z tą różnicą, że ten ostatni załamał się obecnie, okazując skrucę.

Wszyscy zabójcy posiadają wiele cech wspólnych, bez względu na to, czy strzały hukną w garderobie Ananasa, czy też w gabinecie urzędowym.

OSTATNIE WIADOMOŚCI

Ostatni apel

(gór.) Na ringu warszawskim, w myśl zapowiedzi mieliśmy ujrzeć kwiat pięściarstwa polskiego z którego miano dokonać wyboru reprezentacyjnej 8-ki na mecz z Czechami.

Na afiszach figurowały znane nazwiska, własność mistrzów Polski, ale niestety rozczarowanie było kompletne. Ujrzelśmy tylko dwóch mistrzów Polski i dwóch „kandydatów”. Reszta — stanowiła w ostatniej chwili zebrany zespół.

Nie można winić organizatorów za niedotrzymanie „umowy” przed publicznością bo i ich zaskoczyła i zdezorientowała absencja asów. Ale to nie jest ważne.

O wiele bolesniej, niemal tragicznie przedstawia się sprawa wyboru reprezentacji. Okazało się, że nasi najlepsi, przynajmniej dwaj, a w b. słabej formie! inni, a więc ci, którzy nie stawili się, zapewne też nie grzeszą treninżem.

Cóż więc pozostaje? Czy zgóry narażamy się na porażkę i to z Czechami z którymi w normalnych warunkach powinniśmy wygrać! Sytuacja jest istotnie opłakana.

Pozostaje nam zaledwie 6 dni do meczu. Niechaj więc ci, na których padł wybór kapitana P. Z. B. bronięcia honoru naszych barw, ostatnie dni wypełnią solidnym treninżem.

Widmo pogromu dortmundzkiego winno się stać „biczem Bożym”, który zmusi reprezentantów do pełnej ofiarności walki do ostatniego tchu!

Pamiętajmy, że klęska z Czechami może spowodować katastrofę..

Wiadomości piłkarskie

Finały o wejście do Ligi między Polonią (Warszawa) a zwycięzcą niedzielnego meczu Naprzód — WKS Wilno, odbędą się 22 i 29 października. Zwycięzca tych finałów wchodzi do Ligi automatycznie, a pokonany finalistę rozegra jeszcze dodatkowy turniej wraz z dwoma ostatnimi klubami Ligi, przyczem zwycięzca tego turnieju wejdzie także do Ligi.

W dniu 7 października rozpoczyna się rozgrywki piłkarskich klubów Warszawy o puchar jesienny Warszawskiego OZPN.

Robotnicze piłkarskie mistrzostwa Warszawy rozpoczynają się w nadchodzącą niedzielę.

Warszawski OZPN projektuje urządzenie meczu piłkarskiego Łódź — Warszawa jako przedmecz przed za-

Pierwsze mecze naszych hokeistów na lodowisku sztucznym w Katowicach przewidziane są na początek grudnia.

Polska drużyna hokejowa zaproszona została na grudzień na kilka meczów do Budapesztu.

Kanadyjska drużyna Saskatoon Quakers, która będzie barw Kana dy na mistrzostwach świata w Medjo-

wodami Polska — Czechosłowacja w 15 października w Warszawie.

Reprezentacja marynarki wojennej w Gdyni walczyć będzie 8 października w Poznaniu z reprezentacją miasta.

Trzej gracze poznańskiej Warty zostali ostatnio ukarani dyskwalifikacjami, a mianowicie Śmiglak — 2 tygodnie z zawieszeniem na pół roku, Radolewski — 6 tygodni, a Szerkie G. 1 tydzień dyskwalifikacji, a ponieważ poprzednio był on ukarany 2-miesięczną dyskwalifikacją z zawieszeniem, przeto obecnie wchodzi w życie także i poprzednia kara.

Piłkarska reprezentacja Polski ma jeszcze w końcu listopada lub na początku grudnia rozegrać jeden mecz międzypaństwowy.

Zawodowstwo w Szwecji

Pierwszoklasowy klub szwedzki z Halmstadu „Halmia” skaperował znanego gracza, Hansona, oferując mu tytułem okupu 300 koron. Afera ta do-

Ucieczka Jonatha

Najszybszy człowiek w Niemczech, Jonath, który na olimpiadzie był najlepszym sprinterem europejskim i ukończył na trzecim miejscu za Toluem i Metcallem, wycofuje się z czynnego życia sportowego. Jest to tem

ważne do wiadomości władz i w rezultacie Jonath został zdyskwalifikowany na 10 miesięcy, a kierownictwo klubu na 1 rok.

bardziej ważne, że Jonath liczywszy 24 lata.

Dyktator winszuje

Nazajutrz po ustanowieniu przez Włocha Beccali rekordu światowego, prezes włoskiego komitetu olimpi-

skiego otrzymał depeszę od dyktatora Włocha Mussoliniego, w której „Duco” serdecznie winszowało sukcesy.

Ciężki mecz

Nowopieczony mistrz tenisowy St. Jednoczonych, Fred Perry (Anglia) rozegrał wspólnie z amerykańskim, J. van Ryn spotkanie z J. Satoh i Nunoi (Japonia). Pierwszego seta japończycy przegrali 0:6, następnego wygrali w stosunku 17:15. A więc 32 gemy, które normalnie stanowią 5-ciosetowe spotkanie.

PAMIĘTNIK SŁUŻĄCEJ

SPOWIEDŹ PIĘKNEJ DZIEWCZYNY RZUCONEJ POMIEDZY BESTIE LUDZKIE

W ustach poczułam ból i słony smak. To była krew. Rozciął mi wargę tak mocno, że krew ciurkiem spływała mi na bluzkę i na ręce.

— Co? Ty się na mnie porywasz? — mruczał jak dzikie zwierzę. — Na mnie z pazurami? Jeszcze ci mało? Jeszcze mam ci dodać?.. Już niejedna taka jak ty zębów nie mogła się doliczyć i żebra połamane musiała sobie szutkować! Już grubsze gnaty przetrącałem za nieposłuszeństwo! Ja cię wykształcę tak, że cię rodzona mamusia nie pozna! Żebyś na zawsze pamiętała, to dostaniesz narazie dwadzieścia... Taka normalna porcyjka na początek!..

Zamarłam z przerażenia, kiedy zobaczyłam, że odpina rzemień, którym był opasany, z bólu upadłam przed nim na kolana i jęczałam:

— Nie bij! Nie bij! To boli!..

Ale! Mogłam jęczyć!

Swisnął rzemień i przejechał mnie przez plecy. Jakby mnie kto rozpalonem żelazem dotknął. Tylko się w klębek zwinęłam. A on bil.

Jęczałam, płakałam, krzyczałam, chwytalam go za nogi, całowałam z bólu jego buty, a on bil i liczył:

— Pieć... Sześć... Siedem...

— Ratunku! Ratunku! — wyłam.

— Możesz się drzyć, psia krew! Tu cię nikt nie usłyszy... Osiem... Drzwi się głośnieją!.. Dziewięć...

Chciałam się zerwać, ukryć się gdzieś. Obijałam się jak nieprzytomna o ściany, a on bil i liczył...

— Dziesięć... Jedenaście... Dwanaście...

Znów upadłam. Nie widziałam już nic. Nie wiem, czy pot, czy krew zalały mi oczy. Krzyczałam tylko jak opętana, ale ciągle słyszałam jego głos, który doprowadzał mnie do wariacji:

— Trzyście... Czternaście...

Już nie miałam siły się ruszać. Wstrząsały mną tylko dreszcze. Już zdaje się nawet bólu nie czułam. Może zemdlałam.

Dopiero po pewnej chwili usłyszałam jakby z bardzo daleka jego głos:

— Ja tu zaraz do ciebie wrócę!..

Otworzyłam oczy z trudem. Całą twarz miałam zapuchniętą. Chciałam dotknąć ust ręką, ale nie mogłam się poruszyć. Leżałam na podłodze, jak zbity sponiewierany pies.

Nie pamiętam, co wtedy myślałam. Chyba o niczym, bo nawet płakać nie mogłam.

Nie robiąc najmniejszego ruchu, zobaczyłam, że w tej komórcie stoi tylko stara kanapa, a pod sufitem pali się żarówka bez klosza. Na podłodze czerwieniły się plamy. To moja krew!

Chciałam się dźwignąć, ale tak mnie zapiekło całe ciało, że pociemniało mi w oczach i straciłam przytomność.

Nie wiem, jak długo byłam nieprzytomna. Ocknelam się, kiedy usłyszałam jakieś głosy. Słyszalam je zrazu niewyraźnie, jakby z daleka i nie rozumiałam nic. Wyteżyłam słuch, żeby coś usłyszeć i pojąć. Nie ruszałam się jednak wcale, nie próbowałam otworzyć oczu. Dopiero po dłuższej chwili poznałam głos Jadomkowskiej:

— Pan Józio jak już trzepie, to galanto... A nie odbił jej pan Józio czego?

— Iiii!.. Pasesm? Co tu można odbić? Trochę będzie miała siniaków, ale to przejdzie. Zato teraz jak gość przyjdzie, będzie jak gołębek... A będzie można interes zrobić, bo niczego kobieta.

— Przecież nie mogę zaraz pokazywać ją gościom taka pobita... Bedzie jeszcze kosztowała, zanim będzie do czego podobna!

— Ah, teraz żyć dawać niewiele... Oblaskawi się. Jabym i dwa oblaskawił, nie takie cieleta!

— Trochę za dużo pan Józio sfasonował jej twarz!..

— Żeby ma wszystkie, przysięgam! Raz tylko ją traciłem w buzię, bo chciała skoczyć na mnie z pazurami. Jakoś tak nawinęła się pod rękę niezręcznie, że wyrzuciła o moją ręką ustami i zalała ją. A potem to już aby rzemyczkiem. Dwadzieścia, jak zawsze, sprawiedliwie... Ale za tę robotę forsa oddzielnie!

— Przecież nie dziś! Niech dziewczyna zacznie zarabiać!

— Zacznie, zacznie! Nie droż się, pani Jadomkowska. Daj na zadatek pięć dych... Muszę zrobić fundę ferajnie... Trzeba oblać interes!

— Nawet nie mam w tej chwili tyle pieniędzy w domu!

— No, no! Niech ciocia nie zalewa! Znamy się nie od dzisiaj!

— Ano właśnie! I pan Józio zamiast pilnować, to sobie gdzieś lata! Jak go potrzeba, to ani go oko zobaczy! Na ten przykład wczoraj. Co miałam zro-

bić z tym pijanym radcą? No, wie pan Józio, ten, co go to pan Józio raz do domu odwoził.

— A radca Szkudziński!.. Cwany chłop!

— To on przecież takiego nieporządku narobił!

— To zapłaci! Facet forsy ma jak lodu!

— Ale jeszcze nie zapłacił!

— To przyjdzie i zapłaci. Już go tam Ziułko ściagnie!

— On już Ziułki nie chce!

— O! A dlaczego?

— To ściervo mu wpadło w oko.

— Dobra jest!

— Niby co dobrego?

— Dobrze zapłaci za nowy towar!

— Ładnie nowy! Taki posiniaczony!

— Zanim radcunio przyjdzie, będzie w porządku. Niech jej ciotka fundnie gulardowej wody... No, a teraz niech-no ciotka wyciągnie jaką „malpe”... Może być koniaczek... Tylko ten, co ja lubię... Trzy gwiazdki!

— Nie mam, ostatnie trzy butelki radca potłukł!

— Już ja sobie znajdę!

— No, jest jeszcze jedna butelka, ale musi zostać, bo przyjdzie kto i nie będzie co nadać... Chodźmy! Niema co stać nad nią, jak nad nieboszczykiem!

— Niech ciotka wyciągnie tę butelkę! Ciotka forse na kobiecie robi, a przyjacielowi koniak kapkę żałuje? Fajna kobieta! Jabym ją wyksztacił!

— Niech się pan Józio tak nie chwali! Przedzejby do szpitala trafiła, niż pan Józio do pieniędzy. Samem tłuczeniem forsy nie zbierze!

— A ja mówię, że żal mi tej kobiety w ciotki rękach zostawiać! Miałbym z niej pociechę!

— Co się to panu Józiowi zachciewa? A umowa jaka stoi?

— Umowa, umowa! Już się mogło człowiekowi sprzykrzyć za marne grosze ciotki interesu pilnować!

— Niby wiele pan Józio ma pracy! Po całych nocach go niema! A w zeszłym tygodniu to ani razu się pan Józio nie pokazał!

— No to co? Ciotki interes? A ta kobieta mi się podoba i już! Możem inaczej pogadać!

Dalszy ciąg nastąpi.

SHANKIBIONA

51) Opowieść o wstrząsających przeżyciach czarującej Kresowianki

Podczas kolacji Drewnowski przez cały czas oświadczał się Soni, a Dereński milczał, jak zakłęty. Był cały pochłonięty myślą o Lusi.

Nie umiał określić, jakiego rodzaju uczucia w nim budziła, ale czuł, że nie może się jej oprzeć. Fakt, że ktoś ją już miał przed nim, bynajmniej go nie zrażał. Przeciwnie, wołał, że tak jest, bo przynajmniej nie będzie za nim odpowiedzialny. Małżeństwo? O tem teraz już nie myślał zupełnie. Mówił sobie tylko:

— Mogła mieć jednego, czemuż nie mam i ja zaznać tej rozkoszy?... Jeden więcej czy mniej, już teraz dla niej nie powinno stanowić różnicy.

Myśląc nad tem, jakie właściwie żywi dla niej uczucie, wiedział tylko, że to jest jakaś tliwa serdeczność, połączona z litością. Wtem nagle, choć zupełnie nie słyszał, o czem Sonia mówi z Drewnowskim, doleciało do jego uszu zdanie Soni:

— Nawet pan sobie nie wyobraża, jak bardzo mi zależy na odnalezieniu jej.

Słyszając to, Dereński, odruchowo zapytał:

— Kogo?

Soni przemknęła pewna myśl przez głowę. Rzekła: — Racja, pan powinien ją znać. Przecież pan też ma majątek w tamtych stronach. Może pan zna Lusie Jusiewiczównę.

— Ależ oczywiście!

— Podobno uciekła z domu...

— Podobno... — powtórzył Dereński zaciękwiony.

— Jakoby w obawie przed gniewem ojca za pewien popełniony grzeszek...

— Któż ich nie popełnia? — rzekł Dereński po-błażliwie.

— Miała przyjechać do Warszawy. I... zniknęła bez śladu.

— Czy jest poszukiwana?

— Owszem.

— A przez kogo?

— Przeze mnie.

— Poco?

— To moja rzecz.

— Tak bardzo pani na tem zależy?

— O, niesłychanie! Do tego stopnia nawet, że pozwoliłam sobie fatygować pana ministra odszukaniem jej. Uruchoiłm wszystko. Daremnie.

Dereński już się chciał roześmiać i wykić „pana ministra”, ale w ostatniej chwili ugryzł się w język.

Pocóż tej Soni tak zależało na wiadomości, gdzie jest Lusia?

Wiedział, że Kotwicz zerwał z Sonią, od chwili, gdy oświadczył się Helence. Ale cóż Lusie może mieć z tem wszystkim wspólnego?

Czuł, że powinien milczeć, ale z drugiej strony nie mógł się powstrzymać, aby nie parsknął śmiechem w twarz Drewnowskiemu, który z całym aparatem policyjnym szuka kasjerki, pracującej w sercu miasta, w restauracji hotelowej.

Czyż to może w czemkolwiek zaszkodzić Lusi czy jemu?

Sonia musiała zrozumieć, że Dereński coś wie.

Rzekła, grożąc mu palcem:

— Pan coś musi wiedzieć, panie Franiu. Czemuż pan się uśmiecha?

— Nic, tak sobie. Dziwny zbieg okoliczności...

— Jaki?

— Mówi pani o kobiecie, która była pierwszą moją miłością. Szalałem za nią tak, że się jej nawet oświadczyłem.

— I dostał pan kosza?

— O, i jeszcze jakiego!

— Nie do uwierzenia!..

— I ja tak myślałem. A jednak... jak pani widzi... Muszę jednak pani powiedzieć, że to jest tak czaru-

jąca istota, iż nie mogłem się nawet na nią gniewać.

A gdy pani mówiła tak pogardliwie o nieszczęściu, jakie jej się przytrafiło, byłem tem szczerze dotknięty...

— A czy pan wie, jak to wszystko się stało?

— Właśnie, że nie. Sprawa jest bardzo tajemnicza. Kochała jednego ze swych sąsiadów i miała wyjść za niego.

— Piotra Morenia?

— Widzę, że pani wszystko wie!; — rzekł Dereński zdumiony.

— Nie wszystko. Nieznam jej adresu.

— Pan minister nie zdołał go pani dać?

— Poruszył niebo i ziemię — daremnie. Niech pan go się sam zapyta...

— Ależ to można pęknąć ze śmiechu!..

— A... niby... dlaczego? — zapytał Drewnowski, dotknięty do żywego.

— Panna Jusiewiczówna jest w Warszawie... Pracuje, ponieważ musi zarobić na utrzymanie swoje i dziecka. Jest kasjerką...

— Gdzie?

— W pewnym dość uczęszczanym hoteliku... Bristolu...

Drewnowski aż podskoczył. Krzyknął:

— Co? W Bristolu?

— Właśnie stamtąd wracam. Sam jej wyrobiłem tę posadę.

— Dobrze płatną?

— Niebardzo...

— Sam pan dobrze wie, że uczciwą drogą kobieta nie może wiele zarobić, czego pan się więc pyta? — wtrąciła Sonia, wściekła na Drewnowskiego.

Nakreśliła list do Ignacego:

„Kochany Panie Ignasiu, jesteśmy ośły. Już wiem, gdzie jest Lusie. Proszę zaraz przyjść do mnie.

52.

Dalszy ciąg nastąpi.

Październik

2

PONIEDZIAŁEK

N. M. P. Rózańcovej

Wsch. s. 536 — Zach. s. 1716

Dyżur aptek w Krakowie

Apteka pod Złotym Słoniem Grodzka 22. Apteka pod Jagiellą Plac Matejki 3. Apteka Nowowiejska Wybickiego 1. Apteka pod Trzema Gwiazdami Rakewicka 12. Apteka Sternbacha Dietla 36.

Apteka pod Opatrznością Brodzińskiego 1.

Ze sportu

Wawel zdobył drużynowe mistrzostwo w boksie

Wawel—Wisła 10:6

W sobotę w hali Ośrodku W. F. odbyły się zawody bokserskie o drużynowe mistrzostwo okręgu między Wawelem a Wisłą. Wyniki przedstawiają się następująco:

Waga musza: Juszczyk (Wisła)—Szczurek (Wawel) na punkty wygrywa Szczurek, lecz z powodu nadwagi Szczurka wygrywa walkowerem Juszczyk.

Waga kogucia: Sasuła (Wisła)—Sworzeński (Wawel) na punkty wygrywa Sworzeński.

Waga piórkowa: Mach (Wisła)—Chrostek (Wawel). Z powodu nadwagi Chrostka v. o. wygrywa Mach. W walce towarzyskiej wygrywa Chrostek.

Waga lekka: Karzeniec (Wisła)—Hasiński (Wawel). Walka nierozstrzygnięta.

Waga półśrednia: Żbik (Wisła)—Jodłowski (Wawel). Wygrywa na punkty po pięknej walce Jodłowski.

Waga średnia: Mieczysławski (Wisła)—Kurek (Wawel). Walka nierozstrzygnięta.

Waga półciężka: Hończyk (Wisła)—Morawa (Wawel). Wygrywa Morawa przez techniczne k. o.

Waga ciężka: Wiechoć (Wisła)—Górny (Wawel). Wygrywa Górny przez poddanie się Wiechoć.

Sekundantem (opiekunem) drużyny Wisły był p. Rudek, który jest przez P. Z. B. zdyskwalifikowany na jeden rok. Prawdopodobnie tą sprawą zajmie się P. Z. B., bo na podstawie istniejących przepisów zdyskwalifikowaliśmy go wolno brać żadnego czynnego udziału w sporcie.

Sędziował w ringu b. dobrze p. Wiener z Katowic. Punktowali sędziowie pp. Keczur z Katowic i Kupfer z Krakowa.

Wyniki ostatnich zawodów piłkarskich

Liga

Wisła—Legja 3:0
Garbarnia—Podgórze 0:0
Cracovia—Ł. K. S. 1:0
Warta—Czarni 2:4
Warszawianka—22 Strzelec 1:2

Wejście do Ligi

Naprzód—W. K. S. Smigły 2:4

Okręg krakowski

Orleń—Hakoah 0:4
Grzegórzecki II.—Garbarnia II 0:4
Makkabi II.—Wawel II. 3:3
Makkabi III.—Z. F. G. II. 5:2
Polonia II.—Wawel III. 1:2
Olsza II.—Podgórze II. 0:0
Wawel—Podgórze IB 4:5
Zwierzyniecki—Unia 1:4
Wisła IB—Grzegórzecki 1:2
Unia II.—Korona II. 4:0
Zwierzyniecki II.—Legja II. 4:3

Wydań Śledczy P.P. w Krakowie został przeniesiony z ul. Kaniowej 24 do gmachu przy ul. Siemiradzkiego 24. Kierownik Wydziału śledczego posiada aparat telefoniczny Nr. 132-36, a kierownik I Brygady Nr. tel. 158-40.

Aresztowania

Policja Państwowa w Krakowie aresztowała:

Setkowicz Katarzynę, lat 21, służącą, za kradzież 2 łyżeczek kawowych, 2 łyżek dużych, 1 serwety, wart. 30 zł. na szkodę swego pracodawcy Wincentego Karkoszki, zam. Friedleina 13. Część skradzionych rzeczy odebrano i zwrócono poszkodowanemu.

KRONIKA KRAKOWA

Katastrofa lotnicza pod Wieliczką

Wczoraj w południe wydarzyła się katastrofa samolotu Aeroklubu Śląskiego na terenie gminy Sułków, 8 klm. na wschód od Wieliczki. W czasie wypadku ranni zostali starszy sierżant

Wład. Serafin i D. Sopora.

Samolot Aeroklubu brał udział w drugim lotniczym mecingu lwowskim, połączonym ze zlotem gwiazdzistym na trasie do-

wolnej, oraz z wyścigiem o nagrodę Lwowa.

Powyższa katastrofa wydarzyła się w czasie zlotu gwiazdzistego.

Wywołana cena za bakwanowe pierścionki 100 zł...

„Ostatnie Wiadomości Krakowskie” stale ostrzegają swych czytelników, by nie dali się nabrać różnym oszustom ulicznym, nie kupowali od nieznajomych żadnych przedmiotów napezór wartościowych — gdyż nietyl-

ko najczęściej wpadają, ale często niewinnie wchodzą w kolizję z prawem.

Wczoraj znowuż p. Mikołaj Mycak, robotnik, zam. w Straszczewicach, pow. Sambor, przechodząc przez Rynek Kleparski

został zaczepiony przez dwóch osobników, którzy nakłonili go do kupna dwóch „złotych pierścionków” z lichego metalu za kwotę 100 zł.

Poznał się na swej stracie — niestety po niewczasie.

Ślusarz krakowski utrzymywał kazirodcze stosunki ze swoją siostrą

W pewnej miejscowości powiatu chrzanowskiego zamieszkało dwoje młodych ludzi, żyjących w konkubinacie. Przybyli z Krakowa, gdzie on był ślusarzem, ona zaś służącą.

Poznali się na bruku krakowskim i zamieszkali wspólnie, a owocem ich pożycia było dwoje dzieci.

Ludzie ci, noszący jednakowe nazwisko nie domyślali się nawet, że ich pożycie może być zbrodnią.

Ale oto niedawno, ojciec o wych 2 dzieci, aresztowany został za jakieś wykroczenie. Dziećmi jego, jak również ich matką zajęł się Patronat nad więźniami.

Poczęto nalegać na matkę, by dzieci ochrzciła, a sama wzięła ślub z ich ojcem. Przy badaniu metryk wyszła na jaw bardzo przykra sprawa. Okazało się mianowicie, że ludzie ci są dziećmi jednej matki, urodzonymi w szpitalu krakowskim, o czym oczywiście nic nie wiedzieli.

Czy można rozwieść żonę przyjacielowi, ożenić się z nią, a następnie żądać unieważnienia małżeństwa?

Trybunał rzeszowski rozpatrywał onegdaj niecodzienną sprawę.

Pan X. zakochał się w żonie swojego przyjaciela, przysięgał jej uszczęśliwienie w nowym małżeństwie i w końcu doprowadził do rozwodu przed Konsy-

storzem Wileńskim.

Ubóstwiana porzuciła męża, dzieci, rzekła się alimentów i zawarła nowy związek małżeński w Parafii ewangelickiej we Wilnie. Panu X. ta sielanka po roku sprzykrzyła się i wniósł

do Sądu rzeszowskiego o unieważnienie zawartego małżeństwa.

Trybunał rzeszowski skargę p. X. oddalił orzekając, że małżeństwo to jest prawomocne.

Pozwaną zastępował adw. dr. Urban z Krakowa.

Wiadomości z kraju

Czuchnowski zwolniony z więzienia

Znany literat, Marjśn Czuchnowski, z Łużnej, aresztowany 23 sierpnia br., po pięciu tygodniach pobytu w więzieniu w Jasle pod zarzutem przestępstwa z art. 144 i 165 k. k.

8 lat więzienia za zamordowanie żony

W Katowicach zapadł wyrok w procesie przeciwko Wincemu Cesarzowi, oskarżonemu o zamordowanie żony. Mocą wyroku Cesarz skazany został na 8 lat ciężkiego więzienia oraz utratę praw obywatelskich na przeciąg takiego czasu. Jako okoliczności łagodzące sąd uznał stan podniecenia oskarżonego w czasie popełnienia zbrodni.

Cudem uniknął śmierci

Pozostawiony bez opieki 3-letni malec Aleksander Chrzanowski, zam. w Poznaniu przy ul. Kolejowej 12 zapragnął również świeżego powietrza i w tym celu przyczołgał się do otwartego okna, na które po wielkich trudach wreszcie się dostał i zaczął z przyjemnością obserwować ruch uliczny. W pewnej chwili stracił on nagle równowagę i spadł z I. piętra na bruk. Miał jednak i tutaj szczęście, bo poza minimalnym potłuczeniem, poważniejszych uszkodzeń ciała nie doznał.

Matki, pamiętajcie i nie zostawiajcie swoich małych bez opieki!

Kodeks karny za 95 gr. do nabycia w administracji Ostatnich Wiadomości Krakowskich ul. Na Gródku 2.

Skazanie fałszerzy pieniędzy

Sąd Okręgowy w Częstochowie wydał wyrok skazujący na fałszerzy pieniędzy: mieszkańca Łodzi Józefa Leśko na 5 lat więzienia, Józefa Matyja i Bolesława Stemplewicza mieszkańców wsi Przytak po 4 lata więzienia.

Napad na probostwo

Zuchwałego napadu na probostwo w Kalinie Wielkiej w pow. miechowskim dokonano wczoraj w nocy. Czterech napastników uzbrojonych w krótkie karabinki steroryzowali nocnego stróża Franciszka Głósnego, powalając go na ziemię, a następnie usiłowali dostać się do mieszkania proboszcza ks. Piotra Cienia. Zbrodnicemu napadowi przeszkodził dozorca, który poniósł się z ziemi, powalił opryszką i krzykiem zaczął alarmować ludność. Napastnicy rzucili się do ucieczki. Pościg nie dał namacjalnych rezultatów.

Żywcem zasypany w bieda-szybie

Z Poręby donoszą o strasznym wypadku śmierci, ofiarą którego padł bezrobotny 34-letni Ksawery Franciszek Buła z Zawiercia. Buła na polach pod Porębą wykopał sobie bieda-szyby, gdzie pracował codziennie, zarabiając w ten sposób na utrzymanie. W ubiegłą środę w chwili, gdy nieszczęśliwy znajdował się na dnie bieda-szyby, runęły nagle masy ziemi, zasypując nieszczęśliwego. Wypadek spostrzeżono natychmiast, wydobywając bezrobotnego, który jeszcze żył. W kilka chwil później zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Kamienicznik zamordowany

We wsi Holendry pow. tureckiego w woj. kieleckim został zamordowany w tajemniczy sposób bogaty kamienicznik Robert Sney, który uchodził za skeerę. W szpitalu Sney zeknął, iż w nocy usłyszał podejrzane szmery i kiedy wyszedł na podwórze otrzymał kilka kul rewolwerowych, od których padł zbroczony krwią.

Policja wszczęła energiczne śledztwo celem wykrycia sprawców napadu.

5-letnie dziecko żywcem pogrzebane

Pod Częstochową we wsi Przysiółki wydarzył się straszny wypadek. Podczas kopania ziemi osunęła się ściana ziemi wysokości 7 metrów i pogrzebała żywcem 5-letniego Jana Pietuszczyka. Chłopiec poniósł śmierć na miejscu.

Poseł Ciołkosz przed sądem

Sąd okręgowy w Tarnowie w składzie trzech sędziów rozpatrywał onegdaj sprawę posła Ciołkosza, oskarżonego o zbrodnię gwałtu publicznego.

Poseł Ciołkosz skazany został za występki na karę aresztu przez 14 dni zamienionego na grzywnę w kwocie 200 zł. z równoczesnym darowaniem kary na mocy amnestji.

Ósmy zamach samobójczy npartego wisielca

Woźny Państwowych Zakładów w Warszawie znalazł jakiegoś mężczyznę wiszącego na poręczy schodów. Wisielca odcięto i wezwano lekarza Pogotowia, który desperata, jak się okazało 24-letniego Ryszarda Lepiecha doprowadził do przytomności.

Lepiesz już po raz ósmy usiłuje odebrać sobie życie.

Repertuar.

Teatr Miejski

Kina.

Adria: „Adjutant Jego Wysokości”
Apollo: „Sej królewska mość”
Atlantia: „Jasnowłosy sen”
Dom żołnierza: „Rebe i spółka”
Promień: „Pogani”
Sztuka: „Złoty czar”
Słońce: „Iwona”
Świt: „Cudotwórca”
Uciecha: „King Kong”
Wanda: „Dzieje grzechu”

RADIO

Poniedziałek 2 października

G. 11.57 Hejnał z Wieży Mariackiej, 12.05 Muzyka z płyt, 12.30 Dziennik południowy, 15.30 Kom. gosp., 15.35 Muzyka z płyt, 16.55 Koncert solistów, 17.50 Muzyka z płyt, 18.00 Transm. z Warsz., 18.20 Transm. z Warsz., 18.45 Muzyka z płyt, 19.00 Odczyt, 19.20 Rozmaitości, 19.40 Dziennik wiecz., 20.00 Transm. z Warsz., 20.40 Odczyt, 21.00 Transm. z Warsz., 22.25 Wiadomości sport., 22.35 Kom. amator., 22.40 Muzyka taneczna.

Tragiczny wypadek na meczu

Wczoraj podczas zawodów piłkarskich na boisku sportowym za fabryką „Solvay” w Borku Fałęckim, został koończy 19-letni Marjan Hojecki uczeń ślusarski tak nieszczęśliwie, że doznał złamania prawej nogi. Wezwane pogotowie przewiozło Hojeckiego do szpitala św. Łazarza.

Otwarcie nowego sezonu w Pałacu Sztuk Pięknych

W dniu wczorajszym w godzinach południowych przy współudziale reprezentantów władz i sfer towarzyskich naszego miasta odbyło się w gmachu Pałacu Sztuk Pięknych w Krakowie otwarcie nowego sezonu tak zasłużonej i cennej placówki kulturalnej w naszym mieście.

Malarz krwawo pobity w Krakowie

Na przechodzącym wczoraj ul. Lubickiej w Krakowie 29-letniego malarza, zam. przy ul. Grzegórzeckiej 33, napadł nieznany osobnik i pobił go krwawo.

Wezwany lekarz udzielił pobi temu pierwszej pomocy.

Monter potrącony przez auto

Kwinto Kazimierz, lat 26, monter, zam. przy ul. Przeskok 4 w Krakowie, został wczoraj na ul. Lubickiej potrącony przez przejeżdżające auto i doznał szeregu obrażeń na całym ciele. Lekarz pogotowia udzielił mu pierwszej pomocy.

Sprzeniewierzył 35 zł. i zbiegł

Trempler Zdzisław, właściciel fabryki luster przy ul. Miechowskiej 6 w Krakowie, zgłosił na policję, że dnia 29 IX. br. powierzył Grzegorzcykowski Janowi robotnikowi zam. w Rzęsce powiatu krakowskiego kwotę 35 zł. na zakup szyb, który kwotę tą sprzeniewierzył i więcej do fabryki nie wrócił.

Kradzieże i włamania

Dreyer Włodzimierz, zam. w Pradze w Czechosłowacji zgłosił na policję, że skradziono mu z samochodu pozostawionego w Ryńku Głównym w Krakowie 1 walizkę, zawierającą 155 koron czeskich przybory toaletowe, wartości około 700 zł.

Choćż Rozalia, właścicielka sklepu przy ul. Jasnej 2, zgłosiła, że skradziono jej ze sklepu artykuły spożywcze wart. 370 zł.

Birnbaum Lazar, kupiec, zam. przy ul. Orzeszkowej 10, zgłosił, że skradziono mu z mieszkania kwotę 12 zł.

Nichula Jan, zam. Józefa 16, zgłosił że nieznalony narazie sdracwa skradł mu z kieszeni marynarki książeczkę wojkową oraz metrykę urodzenia w czasie gdy zasnął na dworcu kolej. w Krakowie.

Dobrej rodzinie oddam na własność kilkumiesięcznego zdrowego ładnego chłopczyka. Wiadomość pod „Matka”